

Sygn. akt II K 829/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim II Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dariusz Barczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Aneta Smug

w obecności ---

po rozpoznaniu dnia 28 grudnia 2017 roku

sprawy **K. K.**, urodzonego (...) w O., syna S. i M. z domu K.

oskarżonego o to, że: w dniu 13 września 2017 roku w O. na ulicy (...), w woj. (...), prowadząc samochód osobowy marki D. (...), o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Ostrowcu Św. wyroku sygn. akt II K 217/17 z dnia 29 czerwca 2017 roku w sprawie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, a nadto nie zastosował się do decyzji Starosty (...) nr KM.II.5430.1972.2017 z dnia 11 sierpnia 2017 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii „AM”, „B1”, „B”

to jest o przestępstwo z art. 244kk i art. 180a kk w zw. z art. 11§2kk

I. oskarżonego K. K. uznaje za winnego tego, że: 13 września 2017 roku w O., w woj. (...) kierował samochodem marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) pomimo orzeczonego przez Sąd wyrokiem wydanym w sprawie II K 217/17 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, to jest występku z art. 244kk i za to na podstawie art. 244kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 i 2kk i art. 70§2kk i art. 73§2kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. K. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat i w okresie tym oddaje go pod dozór kuratora sądowego;

III. na podstawie art. 72§1 pkt 4kk zobowiązuje oskarżonego K. K. do kontynuowania nauki lub podjęcia pracy zarobkowej w okresie próby;

IV. na podstawie art. 71§1kk i art. 33§1 i 3kk orzeka wobec oskarżonego K. K. grzywnę w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10zł (dziesięć złotych);

V. na podstawie art. 42§1a pkt 2kk i art. 43§1kk orzeka wobec oskarżonego K. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

VI. na podstawie art. 627kpk zasądza od oskarżonego K. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 230zł (dwieście trzydzieści złotych) tytułem kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 29 czerwca 2017 roku, wydanym w sprawie II K 217/17, został skazany za występki z art. 178a§1kk na karę grzywny w liczbie 80 stawek dziennych po 20 zł każda. Nadto orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 7 lipca 2017 roku.

Na podstawie orzeczenia wydanego w sprawie II K 217/17 Starosta (...) w dniu 11 sierpnia 2017 roku wydał decyzję o cofnięciu K. K. uprawnień do kierowania pojazdami kat. AM/B1/B.

W dniu 13 września 2017 roku K. K. umówił się ze znajomymi, że pojeżdżą samochodem. W tym celu, pomimo obowiązującego go zakazu, wziął samochód należący do matki. Wraz z nim w samochodzie była trójka znajomych oskarżonego. Jadąc ulicą (...) w O., samochód kierowany przez oskarżonego został zatrzymany do kontroli drogowej. Policjanci, którzy zatrzymali pojazd oskarżonego, rozpoznali go, jako osobę, która wcześniej została zatrzymana za jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia oskarżonego K. K. (k. 35v), odpis wyroku wydanego w sprawie II K 217/17 (k. 5), decyzja Starosty (...) (k. 10-11), karta karna (k. 13) informację z centralnej ewidencji kierowców (k. 23)

Oskarżony K. K. (k. 35v) w trakcie niniejszego procesu przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, nie kwestionując swego sprawstwa. Jak wyjaśnił w dniu 13 września 2017 roku, pomimo orzeczonego wcześniej wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów, kierował samochodem i wówczas został zatrzymany do kontroli drogowej.

Oskarżony K. K. (oświadczenie oskarżonego k. 35, karta karna k. 13, odpis wyroku k. 5) jest 19-letnim, bezdzietnym kawalerem. Posiada wykształcenie gimnazjalne. Aktualnie jest uczniem II klasy Liceum Ogólnokształcącego. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie posiada żadnego majątku. Jest zdrowy, nie leczony psychiatrycznie. Karany za przestępstwo z art. 178a§1kk.

Sąd zważył, co następuje:

W trakcie niniejszego procesu oskarżony K. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie kwestionując swego sprawstwa, potwierdził zarówno fakt kierowania samochodem w chwili zatrzymania, jak i wiedzy co do treści uprzednio wydanego w stosunku do niego wyroku skazującego za jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości.

W ocenie Sądu jego wyjaśnienia były rzeczowe, spójne i logiczne. Przedstawiona zaś przez niego wersja zdarzenia znalazła pełne odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. W tym stanie rzeczy, jego depozycje w całości zostały opatrzone przymiotem wiarygodności.

Dowody wymienione w akcie oskarżenia do ujawnienia i odczytania na rozprawie nie były kwestionowane przez strony. Nie budziły zastrzeżeń co do autentyczności i rzetelności. Jako takie w pełni zostały opatrzone przymiotem wiarygodności.

Oskarżony w dniu 13 września 2017 roku kierując samochodem naruszył zakaz prowadzenia pojazdów, orzeczony wyrokiem wydanym w sprawie II k 217/17. Na podstawie tego wyroku Starosta (...) wydał decyzję o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami określonych kategorii na czas obowiązywania zakazu.

Prokurator zarzucił oskarżonemu popełnienie przestępstwa z art. 244kk i art. 180a kk w zw. z art. 11§2kk.

Zdaniem Sądu kwalifikacja prawna czynu, zarzucana w akcie oskarżenia nie jest prawidłowa. Pomiędzy przepisami art. 244kk i art. 180a kk zachodzi pomijalny zbieg przepisów ustawy.

Przepis art. 244kk ma na celu zabezpieczenie wykonania i przestrzegania orzeczenia sądowego. Decyzja administracyjna, o cofnięciu uprawnień ma charakter wtórny wobec orzeczenia sądowego, które stanowi podstawę wydania tej decyzji. Wobec powyższego nie jest koniecznym dodatkowe zabezpieczenie jej wykonania treścią art. 180a kk.

Przepis art. 180a kk pojawił się w związku koniecznością wzmocnienia porządku prawnego, który umożliwi skuteczne działanie w przestrzeni publicznej decyzji administracyjnych, o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami, ale w sytuacji, gdy nie będzie miał zastosowania art. 244kk.

Sankcja za naruszenie art. 180a kk jest niższa niż w przypadku art. 244kk.

Argumenty wyżej wskazane przemawiają za tym, aby uznać, że pomiędzy art. 244kk i art. 180a kk zachodzi w rzeczywistości pomijalny zbieg przepisów.

K. K. w dniu 13 września 2017 roku w O., kierując samochodem marki D. (...) pomimo orzeczonego w wyroku wydanym w sprawie II K 217/17, zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, wyczerpał znamiona występku z art. 244kk.

Stopień winy oskarżonego jest wysoki, a to zważywszy na fakt, iż podejmując decyzję o poruszaniu się samochodem pomimo orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów, oskarżony nie był zdeterminowany jakimikolwiek okolicznościami zewnętrznymi, które usprawiedliwiałyby jego zachowanie. K. K. postanowił wziąć samochód matki tylko po to, aby przejechać się ze znajomymi.

Również stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu nie jest znaczny, mimo, że oskarżony niedługo czas po wydaniu wobec niego wyroku skazującego, w którym orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów, kieruje samochodem wbrew zakazowi. Oskarżony jest osobą młodą, nie do końca uświadamiającą sobie, że jego zachowanie mimo, że nie spowodowało negatywnych skutków dla innych osób, może skutkować umieszczeniem go w zakładzie karnym. Zachowanie oskarżonego na sali rozpraw świadczyło o jego infantyлизmie. Nawet nie silił się on, aby znaleźć jakieś racjonalne wyjaśnienie swojego zachowania.

W zasadzie na korzyść oskarżonego świadczy jedynie fakt, iż na skutek jego działania nie została wyrządzona krzywda żadnemu uczestnikowi ruchu drogowego. Z całą pewnością za okoliczność łagodzącą nie może być uznany fakt, iż swoim zachowaniem nie utrudniał niniejszego postępowania.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że koniecznym jest orzeczenie wobec niego kary, która pozwoli na kontrolowanie jego zachowania przez dłuższy okres czasu.

Zgodnie z art. 244kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. W okresie próby Sąd oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego i zobowiązał go do kontynuowania nauki lub podjęcia pracy zarobkowej.

Nadto orzeczona została wobec oskarżonego grzywna w liczbie 100 stawek dziennych. Oskarżony pozostaje na utrzymaniu rodziców, uczy się jednak zaocznie, ma więc możliwość podjęcia choćby czasowej pracy zarobkowej, celem zdobycia środków na pokrycie grzywny.

Zdaniem Sądu kara orzeczona wobec oskarżonego jest adekwatna do stopnia jego winy i uwzględnia stopień szkodliwości społecznej czynu. Jest ona karą sprawiedliwą i spełni cele prewencji szczególnej, wychowawczo oddziałując na oskarżonego, a także osiągając cele w zakresie prewencji generalnej.

Nadto zgodnie z art. 42§1a pkt 2kk i art. 43§1kk Sąd zobligowany był orzec wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Okres ten ustalony został na 3 lata, aby przekroczył o pewien czas zakaz wynikający z wyroku wydanego w sprawie II K 217/17.

Biorąc pod uwagę fakt, że oskarżony uczy się zaocznie, ma on możliwość podjęcia choćby czasowego zatrudnienia, które umożliwi mu uiszczenie kosztów sądowych. Na koszty te składa się opłata od kary 160 zł, ryczałt za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym i sądowym – 40 zł, opłata za informację z KRK – 30 zł.